

- (b) Če se člen 1(1)(a)(ii) nanaša na število odpustov v posamezni poslovni enoti, kako je treba razlagati pojem „podjetje [poslovna enota]“? Natančneje, ali je treba pojem „podjetje [poslovna enota]“ razlagati tako, da pomeni celotno zadevno podjetje za prodajo na drobno, ker je enotna ekonomska poslovna enota, ali tisti del podjetja, ki namerava odpuščati, in ne enota, kamor je delavec razporejen, da opravlja svoje delo, kot je vsaka posamezna trgovina?
2. Ali se lahko država članica, kadar delavec predlaga, naj se zasebnemu delodajalcu naloži plačilo varstvene odškodnine, sklicuje na to ali zatrjuje, da Direktiva ne podeljuje pravic z neposrednim učinkom proti delodajalcu v okoliščinah, v katerih:
- (i) bi moral zasebni delodajalec, ker se ni posvetoval v skladu z Direktivo, delavcu izplačati varstveno odškodnino, če bi država članica pravilno prenesla to direktivo; in
- (ii) bi morala država članica ob upoštevanju katerih koli omejitev odgovornosti, naloženih jamstveni ustanovi države članice v skladu s členom 4 Direktive 2008/94/ES z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca, ⁽²⁾ ker je ta delodajalec insolventen, v primeru, v katerem se zasebnemu delodajalcu naloži plačilo varstvene odškodnine, ki je ta ne izplača, in se pri državi članici vložijo zahteva za izplačilo te odškodnine, delavcu izplačati tako odškodnino v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi je bila prenesena ta direktiva?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 327.

⁽²⁾ UL L 283, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. februarja 2014 – KPN BV proti Autoriteit Consument en Markt (ACM), druge stranke v postopku: UPC Nederland BV in drugi

(Zadeva C-85/14)

(2014/C 151/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: KPN BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Druge stranke v postopku: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 28 Direktive o univerzalnih storitvah ⁽¹⁾ dopušča regulacijo cen, ne da bi analiza trga pokazala, da ima stranka v zvezi z reguliranimi storitvami veliko tržno moč, medtem ko je čezmejno izbiranje negeografskih telefonskih števil tehnično brez težav izvedljivo in je edina ovira za dostop do teh števil to, da se zaračunavajo cene, na podlagi katerih je klic na negeografske številke dražji od klica na geografske številke?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, College postavlja naslednji vprašanji:
- a) Ali pooblastilo za regulacijo cen velja tudi takrat, kadar imajo višje cene le omejen vpliv na obseg klicev na negeografske številke?

- b) V kolikšni meri še obstaja možnost, da nacionalno sodišče preuči in ugotovi, ali cenovni ukrep, ki je potreben v skladu s členom 28 Direktive o univerzalnih storitvah, glede na zastavljene cilje ni pretirano obremenjujoč za ponudnika tranzitnih storitev?
3. Ali člen 28(1) Direktive o univerzalnih storitvah dopušča možnost, da ukrepe iz tega predpisa sprejme drug organ kot pooblaščen nacionalni regulativni organ iz člena 13(1) Direktive o dostopu ⁽²⁾ in ali ima ta organ zgolj pooblastilo do postopkovnih navodil?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367).

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 323).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španija) 24. februarja 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A. proti Marí Mercedes Manjón Pinilla in Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

(Zadeva C-90/14)

(2014/C 151/15)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banco Grupo Cajatres S.A.

Tožena stranka: María Mercedes Manjón Pinilla in Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člena [6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah] nasprotujeta določbi, kot je druga prehodna določba zakona 1/2013 z dne 14. maja 2013, ki v vsakem primeru določa znižanje stopnje zamudnih obresti, ne glede na to, ali je bila določba o zamudnih obrestih že od začetka nična, ker je nedovoljena?
2. Ali členi [3(1), 4(1), 6(1) in 7(1) Direktive 93/13] nasprotujejo nacionalni določbi, kot je člen 114 zakona o hipotekah, ki dovoljuje, da nacionalno sodišče pri presojanju, ali je določilo, ki določa zamudne obresti, nedovoljeno, preizkusi le, ali dogovorjena stopnja obresti presega trikratnik stopnje zakonskih obresti, in nobene druge okoliščine?
3. Ali členi [3(1), 4(1), 6(1) in 7(1) Direktive 93/13] nasprotujejo nacionalni določbi, kot je člen 693 LEC, ki dovoljuje vložitev zahtevka za predčasno plačilo celotnega posojila zaradi neplačila treh mesečnih obrokov, ne da bi se upoštevali drugi dejavniki, kot sta obdobje ali višina posojila, ali kateri koli drug upošteveni razlog, in ki poleg tega izogibanje učinkom navedene predčasne zapadlosti pogojuje z voljo posojilodajalca, razen ko je hipoteka zavarovana z običajnim prebivališčem hipotekarnega dolžnika.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).